

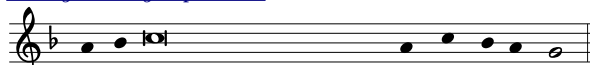
2025. 10. 19. Pünkösöd u. 19. vasárnap, 2. hang

Ft. tropár, 2. hang

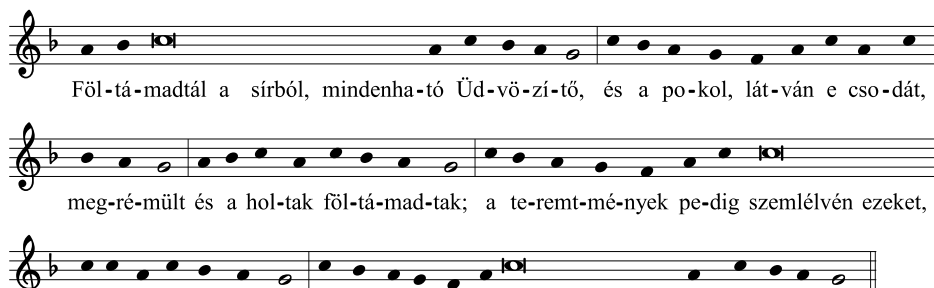
Mi-dön leszállottál a halálhoz, hal-ha-tat-lan É-let, ak-kor meg-tör-ted a pok-lot
is-ten-sé-ged fé-nyé-vel, s mi-dön a holtakat is a mélységből föl-tá-masz-tot-tad,
min-den meny-nye-i e-rők örven-dez-ve ki-ál-ták: É-let-a-dó Krisz-tus Istenünk,
di-cső-ség né-ked!

Dicsőség... 2. hang, tropár-dallam

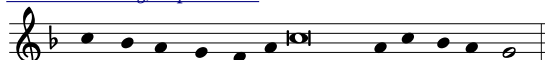
Di-cső-ség az Atyának és Fiúnak és Szent-lé-lek-nek.

Ft. konták, 2. hang

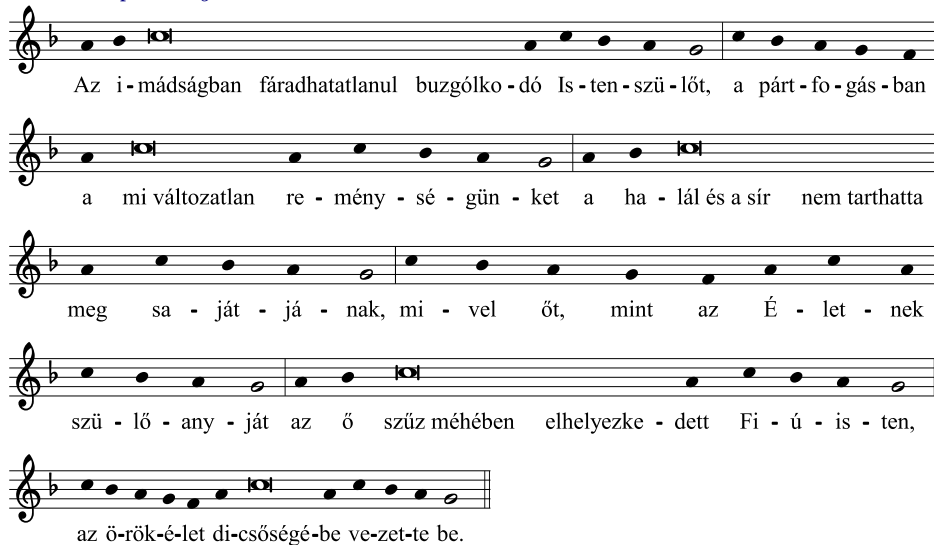
Föl-tá-madtál a sírból, mindenha-tó Üd-vő-zí-tő, és a po-kol, lát-ván e cso-dát,
meg-ré-mült és a hol-tak föl-tá-mad-tak; a te-remt-mé-nyek pe-dig szemlélvén ezeket,
te-ve-led ör-ven-dez-nek. Á-dám vi-ga-doz és a világ dicsóít té-ged mind-ö-rök-ké.

Most és... 2. hang, tropár-dallam

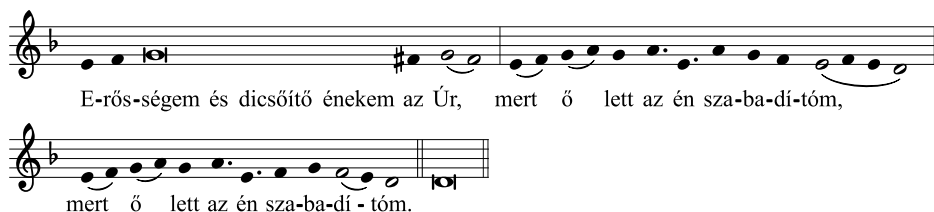
Most és min-den-kor és örökkön ö-rök-ké. A-men.

Istenszüldő, tropár, 2. hang

Az i - mádságban fáradhatatlanul buzgólkó - dó Is - ten - szü - lőt, a párt - fo - gás - ban
a mi változatlan re - mén - y - sé - gün - ket a ha - lál és a sír nem tarthatta
meg sa - ját - já - nak, mi - vel őt, mint az É - let - nek
szü - lő - any - ját az ő szűz méhében elhelyezke - dett Fi - ú - is - ten,
az ö - rök - é - let di - cső sé gé - be ve - zet - te be.

Prokimen föltámadási, 2. hang

E - rős - sé gem és dicső ítő é nek em az Úr, mert ő lett az én sza - ba - dí - tóm,
mert ő lett az én sza - ba - dí - tóm.

Vers: Megfenyített az Úr, igen megfenyített, de nem adott át a halálnak.

(117. zsoltár)

Alleluja föltámadási, 2. hang

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

Vers: Hallgasson meg téged az Úr a szorongatás napján, oltalmazzon meg téged Jákob Istenének neve!

Vers: Uram, mentsd meg a királyt, és hallgass meg minket az napon, amelyen segítségül hívunk téged!

Vers: Hallgasson meg...

(19. zsoltár)

Valóban méltó, 2. hang, sztifira

Való-ban méltó dicsérni téged, Is-ten-szü - lő, a bol-dogságost és szep-lő-te-lent,
és a mi Iste-nünk-nek any-ját, ki a keruboknál tisz-tel - tebb és a
szeráfoknál hasonlíthatatla-nul di-csőbb vagy, ki az Is-tent, az I-gét sé-rü-lés nél-kül
szül - ted, té-ged valóságos Istenszülő, ma-gasz - ta - lunk!

Miatyánk, 2. hang, sztifira

Mi A-tyánk, aki a meny-nyek-ben vagy, szen-tel-tessék meg a te ne-ved,
jő-jön el a te or-szá-god, le-gyen meg a te a-ka-ra - tod, a-mint a mennyben, úgy a
föl - dön is. Min - den - napi kenyerünket add meg ne - künk ma,
és bo - csásd meg vét - ke - in - ket, mi - kép - pen
mi is megbocsátunk az ellenünk vét - ke - zők - nek, és ne vígy
min - ket kí - sér - tés - be, de szabadíts meg a go - nosz - tól.